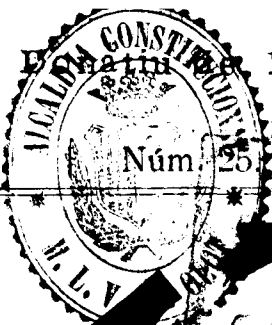

Any I.

Olòt 19 de Octubre de 1899.

l'A juntament.

L'OLÒFI

(SEGONA ÈPOCA)

SURTIRÀ CADA DIJOURS.

19
24
24
24
24
24
18

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse à la

Imp. de Narcis Planadevall, Sant Esteve, 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.

Un any... .. 5'00 pessetas.

Un trimestre 1'50 «

Pago adelantat.

NOSTRE PROGRAMA.

May lo catalanisme ha treballat à l'ombra pera arribar a la realisació dels seus ideals. Defensor dels principis honrats que sustenta, ben clars y à la llum del sol los va exposar a la Reyna Regent d'Espanya en sa vinguda à Barcelona y ben clars y concretament los va donar al país en la Assamblea de Manresa de 1892.

Com allavors diguerem, enteném avuy que han de quedar à càrrech del poder central del Estat Espanyol las relacions internacionals, l'exèrcit de mar y terra, las relacions econòmiques d'Espanya ab los demés països, la construcció d'obras públics de caràcter general, sa resolució de todas las cuestiones y conflictes inter-regionals y la formació del presupost anyal de gastos, al que deurán contribuir las regions à proporció de sa riquesa; tot ab la organizació corresponent y adequada.

Peró enteném que correspon al Poder regional lo règim intern de Catalunya, y que ha de constituhirse aquesta mantenint lo temperament expansiu de sa legislació y segons sas necessitats y son modò d'esser.

En consecuença, volém la llengua catalana ab caràcter oficial y que sian catalans tots los que à Catalunya desempenyin càrrechs públics: volém Corts catalanas, no sols per estatuhir nostre dret y lleys civils, sinó per quant se refereixi à la organizació interior de nostra terra: volém que catalans sian los jutges y magistrats y que dintre de Catalunya 's fallin en ultima instancia 'ls pleys y causas: volém esser àrbitres de nostra administració fessant ab entera llibertat las contribucions é impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir à la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris y diners, suprimint en absolut quintas y llevas en massa y establint que la reserva regional forosa presti servey tan sols dintre de Catalunya.

Aquest es nostre catalanisme dintre d'Espanya: aquest es lo nostre regionalisme dins de Catalunya. Aixó es lo que volém; per aixó aném; à n' aixó arribarém à no trigar gayre.

(Del Manifest de la «Unió Catalanista» del dia 16 de Mars de 1897.)

Fracments edificants

DE LA

Historia d'Espanya.

Poderosa la Espanya ab son prestigi y sa forsa hauria exersit fàcil y decisiva influencia en todas las qüestions europeas; possehint los mes rics pahissos de las quatre parts del globo conegut, hauria pogut ferse mestressa y senyora de tot lo comer de la terra, y seguint l'exemple dels califas de Granada ab sa tolerancia religiosa, son amor à las ciencias y à

las arts, sa protecció à la agricultura y à la industria, la Espanya del ·sigle XVI hauria sigut per alguns sigles tal vegada 'l regulador de las nacions, lo bras de Deu sobre la terra.

No fou aixis per desgracia d'aquell monarca (Carles V), y mal d'aquella nació y del mon. Carles I, amo als vint anys d'un imperi mes gran que 'l de Carles Many y que mes tart lo de Napoleón, lluhi sens dupte en lo món; qui pot negarho! però lluhi com las estrellas fugitives que s'apagan avans d'arribar al horitsó y tornan deixar la terra entre tenebras. Cregué que 'l rey mes gran seria 'l que contés mes

exercits, l'estat mes poderós el que tingué mes quarteras de terra; la nació mes rica la que tingué mes milions en sas arcas; y quan se trobá ab tot aixó en la corona d'Espanya á n'ell li vingué 'l desvari d'una sola monarquia que tingué per límits lo continent d'Europa, per administradors los reys de las nacións; y aquets reys los primers vassalls d'un monarca suprém, l'emperador Carles V d'Alemanya.

Aquet somni que continuá son fill Felip II ab la perseverancia d'una gran ambició, sols hauria pogut realisarse si las nacións y sos reys haguessen somniat al mateix temps sa propia esclavitut; si 'ls climas, las produccions, la diferencia de rassas y de costums, si la obra en fi de la naturalesa y dels sigles, pogués desaparèixer ja may, baix los peus de un conquistador. Ja 's consideri com aspiració d'una síntesis poderosa, ja com lo fi d'una ambició enlayrada, semblant fusió no estava reservada al principi monarquich. Carles V, celebrant en vida sos funerals; pot dirse que assistia també als funerals del seu pensament.

(Historia de Espanya por el P. Mariana, completada por Eduardo Chao: 1850, introducción al tomo IV.)

Esta clar que celebrava 'ls funerals d'aquets somnis extravagants; quan mes tart en lo monastir del Juste se empenyá en posar dos rellotges d'acort y no ho logrà may, encara tenia aqueixas manias ficadas al magí, y vegent que dos màquines enterament exactas no 's prestavan á obehir sa voluntat, á la fi exclamà,—que n'era de tonto! jo que volia unir totas las nacións y posarlas d'acort porque juntas m'obehissen á mi.

Ara 'ls seus successors volen posar armonia entre Madrit y Catalunya, entre Madrit y Valencia, entre Madrit

y Viscaya, entre Madrit y Galicia, entre Madrit y Aragó, com si aquestas regions somniessen en sa propia esclavitut, com si 'l clima, las costums, las produccions y la diferencia de rassas, com si la obra del criador pogués desaparèixer sota 'ls peus d'un centralisme odiós, corromput y corruptor, d'un Estat que 's descompón ell mateix pel pes de sos errors y de sa administració desdixada. La roca despresa del cim de la montanya rodola cada volta ab mes furia cap al fons del abim; habent rodolat desde Carlos V y ja molt abans, fins ara, pot calcularse la velocitat que portará en aquets moments; las regions no 's resignan á morir; tal volta del gran estrepit que causarà la penya al xocar contra las materias heterogéneas que 's troban en l'avench, ne resulti nova vida per aquets espays que Deu ha creat lliures y deixat entre comarcas naturals, separadas per rius y montanyas, per costums y llenguas, per lleys adequadas á cada pahís. Pot haberhi entre totas las regions la unió mes forta, la federació mes estreta, sia ab la forma de govern que 's vulga pero ja may la uniformitat repugnant y aclaparadora, la primera dona la forsa y la vida, la uniformitat mata.

Ho comprenen las regions, y pel mateix instint de conservació lluytan contra la mort que ve á imposalshi la rassa castellana, ó millor dit la rassa de politichs y cacichs que te son centre á Madrit desde la época del desdixat Emperador; ho compren aquet centre que desde llavoras ho ha perdut tot lo seu, y lo nostre, y en sas darreras convulsions, com gos foll, nafrat per las mossegadas y garrotadas que li han donat los mateixos que 'l mantenian, lladra, ensenya las dents ab rabia espantosa é intenta clavarlas sobre 'ls individuos de la

família que ab mes cuydado l' han engreixat y li han fet la vida. Mes lo regionalisme avansa y 'l monstre va perdent la forsa, los esclaus volen ser lliures y ho serán.

C. B.

PROFECIA COMPLERTA

Fa quatre anys que un estranger molt principal y persona distingida va recórrer varias provincias de nostra patria, observant y estudiant las costums de nostres pobles. Quan va tornar á son país li preguntaren los seus amichs quinas impressions portaba de la seva excursió per Espanya.

Aquell personatge va contestar.— «Espanya es un país hont se blasfema moltíssim; es un poble que treballa en las festas, com si allí no estigués vigent la lley de Deu. Es un poble que per la seva apostasia, va ràpidament á la barbárie.

Jo he vist y he ohit ab gran espant lo que allí passa, y se diu contra Deu, contra la Verge Santissima y contra tot lo mes sant.

Aguardeu, que no 's farán esperar los mes tremendos castichs.

Jo tinch fé en la Providencia y en sa justicia—va afegir,—crech en lo supréu domini que te Deu sobre 'ls homens y sobre tots los aconteixements; se que Deu es pacient perque es etern; pero las nacions que com Espanya permeten que los seus fills se encarin contra 'l Omnipotent y li escupin las horripilants blasfemias que allí he jò sentit, han de rebre prompte la paga que tals atrocitats mereixen.

Alló es un insult continuo y execrable contra la Divinitat; una provocació estúpida é infernal al Criador de

cels y terra.» Fins aquí 'l distingit personatge.

Y las profecias de aqueix estranger s' han complert ja en gran part; las venjansas divinas s' han vist formidables; y es de temer que si 'l nostre poble no s' esmena, majors castichs tindrem que sufrir. Hem quedat sens colonias, sens escuadras, sens joventut, sens diners y sens honra.

Tots los plans de nostre infortunat govern serán sempre desastrosos per Espanya, mentres no tracti de reprimir ab dura ma la *blasfemia pública*, crimen horrendo que provoca la ira del gran Deu, de la Magestat, que exalta las nacions quan li son fiels y respetuosas; ó las enfonsa en la destrucció y en la ignominia, quant atrevidas insultan lo seu Santissim Nom,

NUVIA! (1)

LEMA:
PER MÓLTS ANYS.

Més hermosa que may, més encisera,
com lliri qu' ha desclós la primavera,
t' he vist aquest mati,
cobert el cap ab la caputxa blanca,
dessorre 'l pit la branca
de flors de taronjer á mitj obri.

Quan entrares al temple ab lo nou dia
me semblá que la nau tota s' omplia
d' encéns y resplandor;
ta modestia, ta vista recatada
avuy t' han enjoyada
més que 'ls diamants y les soguilles d' or.

T' esperava guarnida la capella
brillant entre la fosca com l' estrella,
dels ciris ab la llum,
y del Roser la benehida imatge
s' alsava entre 'l fullatge
rodejada de gloria y de perfum.

(1) Premi del Sr. Vayreda.

La Verge al camaril, de nou vestida,
 ab corona imperial tota brunyida,
 lo ceptre d' or y argent,
 festeja avuy de pagesiu l' esposa,
 sa pabordessa ayrosa
 benehint desde 'l cel lo casament.

T' he seguit quan per entre la gentada
 has pujat bellugosa y sofocada
 voreta del altar;
 allí ja t' esperava feya estona
 l' hereu que 'l cor te dóna,
 que t' ha fet la mestressa de sa llar.

Altivol, ferm com un plansó d' alsina,
 posada al plech del bras la barretina
 y enmorenit pèl sol,
 de la forsuda rassa montanyesa
 descobra l' honradesa:
 ¡còm li he llegit als ulls lo mólt que 't vól!

Del Si tan carinyós que li escoltava,
 mentres lo sacerdot vos ajuntava
 les mans per sempre més,
 ressona en mas orelles l' harmonía
 y com si are 'l sentia
 el guardo en la memoria ben imprés.

Quan has eixit del temple tan bufona
 t' ha donat la primera enhorabona
 la brisa matinal,
 y els aucells en alegres voladuríes
 venint de las boscuríes,
 refileren a chor ton cant nupcial.

La gentada festiva os acompanya,
 ressonan pèls indrets de la montanya
 les salves dels fusells,
 l' euga manyaga tota 't balanceja
 y costa amunt fresseja
 ab lo dring del pitral de cascabells.

Quan heu guanyat la fatigosa altura,
 ¡quina ullada tan plena de dolçura
 te dóna 'l teu espós!
 sota l' arbreda ahont lo pla comensa,
 l' anell de prometensa
 va posarte un matí, tot vergonyós.

Ja 's descobra, entre 'ls salzers, la masia,
 ja 's véu a sol ixent la galería
 vestida ab clavellers,
 la xemeneya, la rónega tautada,
 y al peu de la porxada,
 llarga filera d' endaurats pallers;

Sobre 'l Puig del soley les oliveres
 que abrigan ab ses branques les voreres
 d' un clot ple de frescor,

lo conreu que s' exten de banda á banda,
 de vinyas la garlanda
 que 'l regadiu ombreja ab sa verdor.

Quan es prop del casal la comitiva
 surt la quitxalla correigent festiva,
 —¡los nuvis!—va cridant;
 lo servey vos saluda ab reverencia
 y folls d' impaciencia
 los gossos devant vostre van saltant.

A la porta del Mas s' espera l' avi:
 humits los ulls, la rialleta al llabi,
 lo cap cobert de neu;
 frissós y tremolaut baixet sospira
 y aixís que aprop vos mira,
 ¡quina estreta abraçada á tú y l' hereu!

La platxeria y l' humor per tot se vessa.
 l' hermosura y bondat de la mestressa
 retrauhen xichs y grans.
 La taula al menjador ja está amanida,
 l' hereu á tots convida,
 lo fill del masover don l' ayga-mans.

¡Quin be de Deu als convidats regala!
 l' agre-dols, lo relleño omplan la sala
 d' una exquisida olor;
 la fruyta assahonada als plats grogueja
 y el moscatell fa enveja
 puix com lo d' aquí 'l Mas no 's beu millor.

Com si á postres s' hagués alsat gropada,
 comensa á reboti una pedregada
 d' atmetlles y confits;
 pèls nuvis tothom brinda á boca plena/
 perquè jamay la pena
 los rams d' aqueix pitjer deixi marcits.

L' espinguet del fluviol y la tenora
 convida á la gentada balladora,
 que no hi fa 'l desentés,
 y al ombra del brancam de les alsines
 voleyán barretines,
 s' aixamplan les sardanes d' alló més.

Tot aquell bellugueix qu' ompla la prada
 lo vellet, ab la vista ennuvolada,
 contempla 'l conmogut,
 li apar s' allunyan de son cor les penes
 y á dintre de ses venes
 ¡còm s' hi sent lo caliu de joventut!

—Me'n vaig del mon, diu l' avi, ab alegria,
 puig que avuy deixo en plena gallardia
 la soca del casal;
 ¡tan de bo que 'ls rebrols vestits d' ufana
 y en terra catalana,

mantinga l' honra del escón payrak!—

¡Nuvia gentil, d' aqueixa afrau senyora,
vulla Deu preservarvos á tot' hora
d' angunies y d' afanys;
que la lluna de mel que avuy comensa
llumeni ab flamó intensa
los jorns de vostra vida per molts anys!

Joseph Franquet y Serra.

SECCIÓ DE NOTICIAS

Dillúns al demati, en la iglesia de Ntra. Sra. del Tura s' uniren en matrimoni lo jove Lluís Sacrest y la simpática senyoreta Maria del Carme Monsalvatje, fills respectivament, del conegut fabrican D. Ramón Sacrest y l' acreditat banquer D. Joan Monsalvatje.

A las familias d' uns y altres doném la mes coral enhorabona desitjant als casats de nou tota mena de prosperitats en lo nou estat axis com també que 'ls sia interminable la lluna de mel.

—

S' ha colocat ja la barana de la rampa y escala, en la restauració de la part lateral de mitjdia que s' està fent en la parroquial.

—

Dillúns á dos quarts de cinch de la tarde, del tercer pis de la casa que se està renovant en lo carrer de Sant Tomás, cantonada al carrer de Sant Esteve, tingué la desgracia de caures, anant á botre sobre un piló de rochs y taulóns, un jove manobre qu' estava ocupat en recullir las gavetas y demés material que 's pujava per una curria amarrada á una viga, que sortia de la obertura per la cual caygué lo treballador.

L' estat desesperant en que quedá l' infelís feya presumir que tindria poch's instants de vida, havent deixat

d' existir lo dimars á tres quarts de onze del mati.

—

La Veu de Montserrat publica en son número del dissapte 14 d' Octubre, un retrato de mossen Torras y Bages, avuy bisbe de Vich, que ja fou estampat en *La Veu de Catalunya*, pero un xich esborrat. Es un perfil que á primera vista descubreix lo dibuix d' una ma mestre que endevina y comprén los secrets de l' ánima.

Res del sutge de la flama ni de la prosa que tenen totas las fotografias; en aquell perfil encertat ab quatre cops de ploma s' hi veu l' interior de aquell esperit noble, sensill y penetrant, la calma, l' ausencia de passions violentas, la serenitat del home útil que treballa pels demés ab la satisfacció d' haber complert son deber. Es un rostre simpátich, completament esculptural, una fesonomia catalana. No preguntin si aquell perfil se sembla ab lo Dr. Torras, y si traduheix be 'l seu tipo, traduheix l' ánima y fins la missió social de la persona retratada.

—

Ahir comensaren las firas de Sant Lluch que cada any celebrém en aquesta temporada. L' animació de forasters es gran, numerosas las paradadas en lo passeig del firal y concorreguts los mercats de bestiar, encare que destorbá bon xich la pluja que caygué dimars á la nit y la nuvolada d' ahir.

—

Las ruinas de la casa que existeix en lo carrer de Clivillers, cantonada al de Germá, continúan siguent lo femer d' aquell veynat y 'l número cent dels forasters y d' altres que no ho son. Ademés com hem dit diferentas vegadas, s' ha convertit en dipòsit de carros y taller de serradors.

Durant los tres últims dias hi hem vist un anech en estat de putrefacció, una vintena de sabatots, munts de plomas, un covenant de tomatechs pudrits, set ó vuyt pilóns d'escombraries y altres inmundicias, qu' encara hi existeixen, y porquerias innombrables.

¡Oh, la higiene!

A la fi los regidors senyors Deu y Gelabert, abdos metges, han alsat la veu en lo municipi denunciand diferents focos d'infecció, ben perillosos per la salut pública. Nosaltres ne sabem un en un carrer molt centrich, hont no 's pot passar sense taparse 'ls nassos. Creyém que las cosas quedarán poch mes ó menos com abans de denunciarse y que 'l pobre que rebi haurá de gemegar. Lo que está ficat en las costúms ningú será capás de traurerho, y si ho proba s'estrellará, y sino vinga 'l temps y 'ns donará la rahó. Pero al menos no 's podrá dir que siem sols en donar alarmas y que volém apartar los forasters de nostra vila; ara serán també 'ls metges citats que farán chor ab nosaltres. Que 's preparin á passar per exagerats y tal volta fins per mal patricis. Causa verdaderament un desastrós efecte que la població mes seca, mes ayrejada y de condicions mes saludables de las que 's troban en casi tots los Pirineus Cataláns, tinga de veure en carrers centrichs tants focos de podridura com si fos un poblote de mala mort, sense recursos y sense instrucció. Ho lamentem de veras, pero contra un rutinarisme que te las arrels tan fondas no hi podrá res cap arcalde per mes energias que posseheixi.

Per una correspondencia de Bordils, de la quina s'ha declarat autor lo nostre bon amich y ferm company de

causa D. Ignasi Prim de Batlle, ha sigut denunciada novament *La Renaixensa*. Ab aytal ocasió repetim al diari catalanista de Barcelona lo nostre afecte y 'ls nostres oferiments, fentlos extensius de tot cor al senyor Prim, víctima principal de les ires de nostres perseguadors en la aludida denuncia.

Lo fotógrafo D. Esteve Morer s'ha queixat al ajuntament ab motiu de las molestias que li ocasiona 'l mercat del bestiar davant la casa hont te instalada la fotografia. Es molt trist que 'l que te establiment obert no puga tenir lo pas ben lliure per poderhi entrar la gent sempre que 'ls donga la gana.

Se 'ns prega la inserció del present solt, que per no tenirhi nosaltres art ni part, copiém com se 'ns doná.

Llamamos la atención del digno Administrador de correos, sobre los rumores que de público se comentan referente á uno de los carteros de esta villa que es corresponsal de varios periódicos, dichos rumores están en relación con los periódicos de que el tal cartero no es de ellos corresponsal.

No sabemos si es ó no es compatible el cargo de cartero con el de corresponsal de periódicos, pero en caso de serlo no lo encontramos en un todo conforme por las dudas que puede motivar.

Lo divendres, dia 13, á las sis de la tarde, els senyors Bisbes de Barcelona y Vich visitaren el local del Circol Artístich de Sant Lluch, que estava plé enterament de socis esperant la visita de sas Illustrissimas. Els senyors Bisbes foren rebuts á la escala per una Comissió de la Junta

Directiva y 's dirigiren al Saló principal que estava adornat ab objectes artístichs propís de l' Associació. Al cap del saló hi havia duas cadiras ahont s' assentavan sas Illustríssimas. Llavoras el president don Joan Llimona els hi dirigi un breu parlament demanant al senyor Bisbe de Vich dispensi al Circol sa protecció, va recordar que 'l Circol de Sant Lluch té una missió social y cristiana dintre 'l mon del art de gran trascendencia, y els grans serveys que al art de Catalunya havia prestat en la Seu de Vich el doctor Morgades, á qui 'l Centre devia pendre com á mestre y exemple. Se dirigi després al doctor Torras y Bages que fins ara ha sigut Conciliari del Circol, recordant els grans serveys que 'ls hi ha prestat.

Contestá després el senyor Bisbe de Barcelona oferint sa protecció al Circol de Sant Lluch y demanant la ajuda de sos socis pera la obra de cultura artística que pugui emprendre á la nova diócessis de Barcelona.

El doctor Torras y Bages molt emocionat recordá que al Centre compartint las aficions dels socis, llegint els llibres que tractan de art, y contemplant las obras artístichas havia passat els días millors de sa vida.

Després els senyors Bisbes visitaren el local rebent las salutacions dels socis y conversant ab ells amablement.

El diumenge, 22 del mes que som, la Unió Catalanista celebrarà consell de representants, pera cumplir ab els Estatuts que fixan aquesta reunió pel mes d' Octubre, á fi de procedir á la renovació de la meytat de la Junta Permanent.

Segóns diu la premsa de Buenos Aires ultimament arribada, la obra de

Guimerá *La Hija del Mar*, estrenada en aquella capital ha lograt un éxit gran y complert com pocas obras l' haguessen obtingut en la capital argentina.

Els crítichs están d' acort en que es una obra mestra, prodigant grans elogis á Guimerá tota la premsa sense distinció.

Al final del acte segón els aplaudiments foren tan forts que el senyor Diaz de Mendoza tingué de dir al públich que telegrafiaría al eminent actor, las grans manifestacions d' entusiasme que rebia del públich. La representació va acabar ab una tempestat de picameuts de mans, mentres els concurrents á peu dret aclamavan á Guimerá.

Inútil es dir la satisfacció ab que doném al públich aqueixa nova; *La Hija del Mar*, ha sigut la primera obra europea estrenada á América y aqueixa obra es d' una de las més llegítimas glorias de Catalunya.

Rebi el senyor Guimerá nostra coral felicitació, mentres esperém aplaudir en el Romea, *La Filla del Mar*, quina traducció ha obtingut tan senyalada victoria en el Nou Continent.

Hem vist los sagells de la nova emissió que la Unió catalanista ha posat á la venda. No 's diferencian dels de la primera, més que en lo color, que 'l d' aqueils es vermell fort.

Dissapte á las cinch de la tarde passá á millor vida 'l Sr. D. Joaquim Fontanella, pare de nostre jutje municipal, habent sigut son enterro que 's verificá 'l diumenge una verdadera manifestació de simpatia en ver la familia del finat.

Que Deu lo tinga en la gloria.

SECCIÓ RELIGIOSA.

Avuy 19.—S. Pere de Alcántara cf.
 Div. 20.—S. Joan Canci cf. y Sta. Irene verge y mr.
 Dis. 21.—Sta. Ursula y onze mil verges y Sta. Colombina mrs.
 Dium. 22.—Sta. Maria Salomé vda., santas Córdula y Alodia mrs.
 Dill. 23.—S. Pere Pasqual b. y mr. S. Joan Capistrá cf. y la Traslació primera de santa Eularia.
 Dim. 24. S. Rafel arcangel y S. Bernat Calvó b.
 Dimec. 25.—Sts. Crispi, Crispiniá y Genaro mrs. y Sta. Daria mr.

QUARANTA HORAS.—Continúan en la iglesia de Ntra. Sra. del Tura.—L' exposició de S. D. M. comensa á las cinch y mitja.

MERCAT DE OLOT.

Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	17'00	Ptas.
Mastay.	15'50	«
Blat de moro	13'00	«
Fajol.	16'00	«
Mill.	15'00	«
Panis.	15'00	«
Monjetas.	22'00	«
Fabas.	14'00	«
Bessas.	14'00	«
Llubins.	09'50	«
Patatas (carga).	09'00	«
Ous (dotzena)	01'20	«

OLOT.—Imp. de N. Planadevall —1899.

A N U N C I S .

LO POSITIU.

S' avisa al públich en general y en particular á la nombrosa clientela del acreditat establiment-sastreria de

JOAN BELLAPART,

situat en los carrers de Sant Esteve, núm. 9, y Sant Tomás, 5, de aquesta vila, que en lo mateix establiment s' ha rebut un complert variat assortit de géneros última novetat pera la estació d' estiu, y que s' confeccionan trajos á mida desde 'l módich preu de 20 ptas. en avant, competint, d' aquesta manera, en baratura, gust y elegancia, ab las sastrerias y basars de robas fetas més económichs de Barcelona y calaras pitals.

La medicació sulfurosa á domicili

AB LAS

GOTAS-MARES SULFUROSAS DE BAR,

ab las quals se preparan inmillorables ayguas sulfurosas pera beguda gargarisme, pulverisació, banys, etc.

Curan: herpes (brians), escrófulas (humors frets), malalties de la pell, bronquitis y catarros, anginas, asma, anemia, etc.

FRASQUET 3 PESSETAS.

Depósit en Olot: Farmacia del Sr. Cardelús.

PERE DOMEQ.

JERÉZ DE LA FRONTERA.

AVIS IMPORTANT.

Los nombrosos clients d' aquesta casa que no volen esser sorpresos ab imitacions de sos famosos **COGNACS**, deuen fer sas demandas directament á la casa de Jeréz, ó per conducte de sos encarregats en provincias, deguent **REBUTJAR** tot **COGNAC** quals etiquetas no digan clarament

PEDRO DOMEQ

acompanyat de las marcas

un, dos, tres ceps, Extra y Fundador, ab l' escut d' armas del apellido Domeq.

REPRESENTANT EN OLOT:

D. JOSEPH XAUDIERA.—Sant Rafel, 2.

1000 PESSTAS

al que presenti un dentifrich igual y de mellors condicions al

ELIXIR DENTICINA GRIVÉ

poderós conservador de la dentadura. Calma al instant lo més fort dolor de caixals.

Fentne ús diariament se conservarán las dents blanques, hermosas y fortas. Trau lo fator del alé.

5 rals en totas parts.

De venda en Olot: en la farmacia de D. Ramón Bolós.